

വചനഭാഷ്യം അൽമായ വീക്ഷണത്തിൽ

Laity Reflect on Syro-Malabar Sunday Mass SCRIPTURE READINGS

MALAYALAM - <http://homilieslaity.com> | ENGLISH (for Children) - <http://gospelreflectionsforkids.com>

2024
മാർച്ച് 17

നോമ്പ് ആറാം ഞായർ

കിളിയെത്തേടുന്ന കുട്

നിയ 8:1-10; 2 മക്ക 6:18-31;
1 പത്രോ 4:12-19; മർക്കോ 8:31-9:1

നിദ്രയാണ്.. കടലിനു മുന്നിൽ പരിശ്രമത്തോടെ നിൽക്കുകയാണ്. ആ കടലിൽ അലിയുന്നതോടെ താൻ ഇല്ലാതെയാകുന്നു... തന്റെ ഐഡന്റിറ്റി, തന്റെ പേര്, പിന്നിട്ട വഴികൾ, പുറപ്പെട്ട ഇടങ്ങൾ എല്ലാം ഇട്ടെറിഞ്ഞ് എങ്ങനെ? പക്ഷേ ഒരു തിരിച്ചു പോക്ക് സാധ്യമല്ല... ഒഴുകിയെ പറ്റൂ... മുന്നോട്ട്... എങ്കിലും കടലിൽ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതോടെ 'ഞാൻ' ഇല്ലാതാകില്ലേ..

ഇല്ലാതാവുകയല്ല. കടലായി മാറുകയാണ്. പ്രിയപ്പെട്ടതിനെ ബലിയർപ്പിക്കലാണത്. യേശുവെന്ന കടലിൽ അലിഞ്ഞൊന്നാവൻ ഞാൻ എന്ന നദിയുടെ ഈശോയെ ബലിയർപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതോടെ ഞാൻ അവനായി മാറുകയാണ്. നദി കടലാകുന്ന പോലെ. ഈ സമർപ്പണം നിത്യജീവിതത്തിൽ അനിവാര്യമാണ്.

ഹൃദയം ഹൃദയത്തോട് സംവദിക്കുന്ന ആത്മസമർപ്പണം.

എന്റേതല്ല, അവന്റെതാകുന്നുവെന്ന തീരുമാനമാണിത്.

കാന്തം അടിയിൽ വച്ചിട്ട് മുകളിലെ പേപ്പറിൽ വിതറിയിടുന്ന മണൽത്തരികളിൽ ഇരുമ്പ് തരികൾ മാത്രം പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടില്ലേ..

വിട്ടുകൊടുക്കലിന്റെ രീതിശാസ്ത്രമാണതിൽ, പിടിച്ചെടുക്കലിന്റേതല്ല. കാനത്തിലേക്ക് സ്വയം വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഇരുമ്പ് തരികൾക്കു മാത്രം പിടിക്കൊടുക്കുന്ന രീതിശാസ്ത്രം. ഒരു വിളിയുടെ കേൾവിയുണ്ടതിൽ.

കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?

കാഴ്ചശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു കൊച്ചു പെൺകുട്ടിയുടെ വിവിധകേൾവികളുടെ കഥയാണ് കേൾക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന ഹ്രസ്വചിത്രം.

കേൾക്കാനാവുക എന്നുള്ളതിന്

പല വിവക്ഷകൾ ഉണ്ട്.

ചെവിയുള്ളവർക്കെല്ലാം കേൾക്കാൻ കഴിയണമെന്നില്ലല്ലോ.

ജോവാൻ ഓഫ് ആർക്കിനോട് രാജാവ് ചോദിക്കുന്നുണ്ട്, നിനക്ക് മാത്രം എങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരം കേൾക്കാൻ ആവുന്നു എന്ന്. അതിന് അവളുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: രാജാവേ അങ്ങേക്ക് കേൾക്കാനാവാത്തതല്ല, അങ്ങ് കേൾക്കാതിരിക്കുന്നതാണ്. കേട്ടാൽ അങ്ങേയ്ക്ക് പലതും നഷ്ടപ്പെടുത്തേണ്ടി വരും.

ഒന്നുകിൽ ഒന്നും കാണാതെയും കേൾക്കാതെയും സ്വന്തം മൂഢ സ്വർഗത്തിൽ വിരാജിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ കൃത്യമായ കേൾവികളോടെ, കാഴ്ചകളോടെ ഒരു നിലപാട് വ്യക്തമാക്കുക.

നിലപാട്

നേതാക്കൾ എപ്പോഴും ജനപക്ഷത്ത് തന്നെ നിൽക്കേണ്ടവരാണ്. എന്നാൽ ആ ജനപക്ഷം ന്യായവിരുദ്ധമാണെങ്കിലോ? ഇത്തരം സന്ദർഭത്തിൽ എന്ത് തീരുമാനമെടുക്കണമെന്നും ചരിത്രം അവരെ എങ്ങനെ അടയാളപ്പെടുത്തുമെന്നുമുള്ളതിന് പീലാത്തോസിനുമപ്പുറം മറ്റൊരു ഉദാഹരണമില്ല!

പ്രവർത്തനത്തെപ്പോലെ നിഷ്ക്രിയതത്തിലൂടെയും തിന്മ ചെയ്യാൻ

റെജിൻ ജോർജ്

കഴിയും എന്നതാണ് പീലാത്തോസിന്റെ നിലപാട് നൽകുന്ന വ്യക്തമായ സന്ദേശം. യേശുവിന്റെ മരണത്തിൽ തനിക്ക് പങ്കില്ലെന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ പീലാത്തോസ് ശ്രമിച്ചു, എന്നാൽ നിയമപരമായ അധികാര പരിധിക്കുള്ളിൽ പോലും ഇടപെടാനുള്ള വിസമ്മതം, അന്യായമായ വധശിക്ഷയിൽ അയാളെ തുല്യമായി പങ്കാളിയാക്കുന്നു.

നിലപാടുകളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാൻ നട്ടെല്ലില്ലാതിരുന്ന പീലാത്തോസിന് പക്ഷേ, യഹൂദപ്രമാണിമാരെ പിണക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണയാൾ യേശുവിനെ ഹെറോദേസിന്റെ പക്കലേക്കയക്കുന്നതും തുടർന്ന് ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ പങ്കില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് തിരിച്ചയക്കുന്നതും. റോമൻ ഗവർണ്ണർ എന്ന പൊസിഷനിൽ ഇരിക്കുന്ന പീലാത്തോസ്.

യേശുവിനെ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുന്നതിൽ നിന്നും തുടർന്ന് ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ പങ്കില്ലെന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനും അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് എന്തായിരിക്കും...

പിന്നീട് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു എന്ന് ചരിത്രരേഖകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ക്ലോഡിയ, അതായത് പീലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യയുടെ സംസർഗ്ഗമാണോ കാരണം? നമ്മുടെ പ്രവർത്തന പരിധികളിലെവിടെയെങ്കിലും ഇത്തരമൊരു സാധ്യതയുണ്ടോ?

നമ്മുടെ പ്രവർത്തകളാണ് നാമോരോരുത്തരുടെയും നിലപാട് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. കാശിനു വേണ്ടിയാണ് യൂദാസ് ഗുരുവിനെ ഒറ്റുകൊടുക്കുന്നത്. നമുക്കുണ്ടോ അങ്ങനെയൊരു ഒറ്റുകാശിന്റെ കീഴ്. മറുപടിക്കു മുന്പൊരു നിമിഷം. ലോക സുഖങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ദൈവത്തെ കൈവിട്ടിട്ടുണ്ടോ എപ്പോഴെങ്കിലും?

മൂല്യങ്ങൾ ബലികഴിച്ച് സ്ഥാനമാനങ്ങളും അധികാരങ്ങളും സമ്പത്തുമൊക്കെ നേടാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെന്നാണുത്തരമെങ്കിൽ യൂദാസിന്റെ മുഖച്ഛായ നമുക്കുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ഏതായാലും ഒഴിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട് യൂദാസിന്റെ കസേര ഒറ്റുകാർക്ക് വേണ്ടി.

കാൾ വാങ്ങി കീഴയിലിട്ട് യൂദാസ് തന്റെ നിലപാട് തെളിയിച്ചു; തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പത്രോസും. ഒരാൾ ഒറ്റുകൊടുക്കുമെന്നും മറ്റൊരാൾ തള്ളിപ്പറയുമെന്നും കൃത്യമായ സൂചനകിട്ടിയിട്ടും അതേ കൃഷികളിൽ തന്നെ പോയി ചാടിയ ഇവരൊക്കെ എന്ത് മണ്ടന്മാർ എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ വരട്ടെ.

അരുതെന്ന് ഹൃദയം പറഞ്ഞിട്ടും

അടിസ്ഥാനരഹിതമെന്ന് ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചിട്ടും തള്ളി പറഞ്ഞില്ലേ പ്രിയപ്പെട്ട പലരെയും പലപ്പോഴും? ഭാര്യയെ, ഭർത്താവിനെ, സഹോദരങ്ങളെ, മക്കളെ, മാതാപിതാക്കളെ, സഹപ്രവർത്തകരെ... പട്ടിക നീളുകയാണ്.

അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ചെയ്തു പോയവയെ തിരുത്താൻ ഇനിയും അവസരമുണ്ട്. അതിനൊരു രൂപാന്തരീകരണം സംഭവിക്കണം. നമ്മുടെ ചിന്തകൾക്ക്, ഹൃദയത്തിന്, പ്രവർത്തകൾക്ക്.

മെറ്റാമോർഫോസിസ് അഥവാ രൂപാന്തരീകരണം

ആർക്കും രൂപാന്തരം സംഭവിക്കാം, ഗ്രിഗർ സാംസയ്ക്ക് സംഭവിച്ചത് പോലെ. ഫ്രാൻസ് കാഫ്കയുടെ മെറ്റാമോർഫോസിലെ നായകനാണ് ഗ്രിഗർ സാംസ. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അസ്വസ്ഥമായ ഒരു സ്വപ്നത്തിനിടയിൽ ഉറക്കമുണർന്ന അയാൾ താൻ ഒരു വലിയ കീടമായി മാറിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാണ് കഥയുടെ തുടക്കം.

ഈ രൂപപരിണാമം അയാളെ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് ക്രൂരമാം വിധം അകറ്റിയെങ്കിലും പുതിയ രൂപത്തിലും അയാൾക്കുള്ളിൽ മനുഷ്യചേതന കൂടിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത് ആരും തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഓടി നടക്കുന്ന ഒരാൾ ഒരു ദിവസം തളർന്നു വീഴുമ്പോൾ അയാളുടെയും അയാൾക്ക് ചുറ്റിലുള്ളവരുടെയും മാനസിക സ്ഥിതിയിലും ചിന്തകളിലും പ്രവർത്തകളിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. വലിയ കീടമായി മാറിയ ഗ്രിഗർ സാംസ ഒരു ദിനം സഹോദരിയുടെ സംഗീതം കേട്ട് മുറിയുടെ പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലുമ്പോൾ സഹോദരി തന്നെ അയാളെ മുറിയിലിട്ടുപുട്ടുന്നുണ്ട്. അയാളുടെ അച്ഛൻ ഒരു വലിയ ആപ്പിൾ കൊണ്ട് എറിഞ്ഞ് അയാളെ മുറിവേൽപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ മുറി തുറക്കുന്ന ജോലിക്കാരി, 'ആ ജന്തു ചത്തു' എന്ന് വിളിച്ചു പറയുന്നിടത്ത് ചുറ്റിലും ഉള്ളവരുടെ കൃത്യമായ രൂപപരിണാമങ്ങൾ അനാവൃതമാകുന്നുണ്ട്.

ഇനി പറയുക ഇതിലേതെങ്കിലും റോളുകൾക്ക് നമ്മുടെ ശരീര ഭാഷ ഉണ്ടോയെന്ന്. രൂപാന്തരീകരണത്തിന് ഒരു ഡയറക്ഷൻ മാത്രമല്ല. പോസിറ്റീവായും നെഗറ്റീവായും അതെങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കാം.

ഒറ്റുകാശിന്റെ ഭാരം താങ്ങാനാവാതെ യൂദാസ് മരണത്തെ കൂട്ടു പിടിക്കുകയാണ്. തള്ളിപ്പറഞ്ഞ പത്രോസാ

വട്ടെ ഹൃദയം നൊന്ത് കരയുകയാണ്.

ഈ മനുഷ്യൻ നീതിമാനായിരുന്നുവെന്ന് ശതാധിപൻ ഉറക്കെയുറക്കെ വിളിച്ചു പറയുകയാണ്. ഏറ്റു പറച്ചിലിലൂടെയുള്ള രൂപാന്തരീകരണത്തിന്റെ വിവിധ ഭാവങ്ങളാണത്.

പിഴമുള്ളത്

ആദ്യകൂർബാന സ്വീകരണകാലത്ത് ഉരുവിട്ടു പഠിച്ചതോർമയില്ലേ? ആണ്ടിലൊരിക്കലേങ്കിലും കുമ്പസാരിക്കുകയും. എന്നിട്ട്, എന്റെ പിഴ, എന്റെ പിഴ, മിയ മാക്സിമ കുൾപ ചൊല്ലി നിറുത്തിയിട്ട്... നിഷ്കളങ്കത വാരി വിതരുന്ന എത്രയെത്ര ഓർമകൾ.

മലയാളത്തിന്റെ ഈ സ്വന്തം പിഴമുള്ളത് പിന്നീട് ചെവികുമ്പസാരവും തുടർന്ന് കുമ്പസാരവുമാകുന്നത് പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവോടെയാണ്.

'കുംഫെസ്റ്റാർ' എന്ന പോർത്തുഗീസ് പദത്തിൽ നിന്നാണത്രേ കുമ്പസാരമുണ്ടായത്. പാപത്താൽ വ്രണിതമായ ആത്മാവിന് സൗഖ്യവും ദൈവവരപ്രസാദവും തിരികെ കൊടുക്കുകയാണ് ഈ കുദാശയുടെ ലക്ഷ്യം.

ഏറ്റുപറച്ചിലിന്റെ ഒരു സുന്ദരമായ ദൃശ്യം കൂടി കാണിച്ചു തരാതെ പൂർത്തിയാക്കാനാവില്ല. മരങ്ങളും പുഴകളും പക്ഷികളുടെ ശബ്ദവും പഴങ്ങളുടെ സുഗന്ധവും ചാടിയോടുന്ന മുയൽക്കൂട്ടങ്ങളും ചിറകുവിടർത്തുന്ന മയിൽപറ്റങ്ങളുമെല്ലാം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പ്രകൃതിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ ആകാശം മേൽക്കൂരയാക്കിയ തുറന്നിട്ട ഒരു കുമ്പസാരക്കൂടു കാണാം, പ്രകൃതിയെ പ്രാർത്ഥന പോലെ കൂടെ കൊണ്ട് നടക്കുന്ന അനനിയാസച്ചന്റെ പള്ളിമേടയ്ക്കരികിൽ.

'നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കുമ്പസാര' മെന്ന ഈ നോവൽ അനനിയാസച്ചന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായ വിൻസെന്റിയോനച്ചന്റെയും കഥയാണ്. സാത്താൻ ഇടിമിന്നൽ പോലെ നിലം പതിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് കുമ്പസാരിക്കാൻ എത്തുന്നവനും കുമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നവനും ഒരേസമയം ഉണ്ടാവേണ്ടതെന്നാണ് അനനിയാസച്ചന്റെ മതം.

കുമ്പസാരിക്കാൻ വന്നയാളെ മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു പോലെ നിശ്ശബ്ദമായ രൂപാന്തരീകരണം വേറെത്തുണ്ട്. സങ്കീർണ്ണമല്ലാത്ത സങ്കീർത്തനം പോലെ ലളിതമാവണം ഈ പുതുതാക്കപ്പെടൽ.

കല്ലേറ്റ് ദൂരം

അതുകൊണ്ട് തന്നെ ചില

കല്ലേറ്റ് ദുരന്ദങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ അനിവാര്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം വിതരണമാക്കുന്ന ഗന്ധമറിയാൻ പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഒലിവു മലകളിലേക്കുള്ള സഞ്ചാരങ്ങൾക്ക് ഇനിയും താമസമരുതേ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന “പിതാവേ സാധ്യമെങ്കിൽ ഈ പാപപാത്രം തിരിച്ചെടുക്കണമേ; എങ്കിലും എന്റെ ഹിതമല്ല അവിടുത്തെ ഹിതം നിറവേറട്ടെ” എന്നായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്നവൻ നമ്മളോട് ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യവും ഇത് തന്നെയാണ്. ദൈവേഷ്ടത്തിന് വേണ്ടി ജീവിക്കാൻ നീ ഒരുക്കമാണോ എന്ന്. ആണെങ്കിൽ ഒരു കല്ലേറ്റ് ദുരന്ദത്തിൽ തനിച്ച്യാതെ എന്ന ദൗത്യവും ഈശോ നൽകുന്നുണ്ട്. എന്തിൽ നിന്നും... നിന്റെ ബലഹീനതകളിൽ നിന്നുമെന്നത് സ്പഷ്ടം. അതറിയാതെ ആദ്യം സ്വയമറിയണം.

ആരാണു ഞാൻ?

ഞാനാരാണ് എന്ന ചോദ്യം പ്രബലമാണ്.

ഞാനാരാകണം എന്നുള്ള എന്റെ തീരുമാനമാണ് പ്രധാനം. സ്വത്വബോധത്തെ ഉണർത്താനും ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും മാവുകയെന്നത് അതിപ്രധാനം.

വേറൊന്നിക്കാ ആവണമെങ്കിൽ ഒരു തുവാല കയ്യിൽ കരുതണം. വിതരണത്തിൽ കുതിരുന്ന ചോര വടുകെട്ടിയ മുഖം തുടയ്ക്കാനുള്ള ഹൃദയവിശാലത ഉണ്ടാകണം. അതിന് കാൽവരിയെവിടെയെന്ന് തേടേണ്ട തില്ലല്ലോ!

കിരണിയേക്കാൻ ശിമയോൻ ആവണമെങ്കിൽ, വഴിയോരത്തുടടെ ചാട്ടവാറിയെറ്റ് എടുത്താൽപ്പൊങ്ങാത്ത കുരിശുമായി നീങ്ങുന്നവന് ഒരു കൈസഹായം കൊടുക്കാനുള്ള സൗമനസ്സും ഉണ്ടാവണം. ഇവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ നൽകുന്ന മറ്റൊരു നല്ലപാവു മുണ്ട്. അതുവരെ പ്രധാന റോളുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്തവരും ചേർത്തു പിടിച്ചവരുമൊക്കെ ഒറ്റി കൊടുത്തും തള്ളിപ്പറഞ്ഞും ഭയനോടിയും തോൽപ്പിക്കുമ്പോഴും കിരണിയേക്കാതെപ്പോലെ, വെറൊന്നിക്കെയെപ്പോലെ ചിലരെത്തുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയുടെ പാഠം. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രതീക്ഷയും ആശ്രയവും മാറാൻ? അമ്മയാണത്? ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിൽ നിന്നു വരുന്ന മധുരോദാരമായ പദം- അമ്മ. പലപ്പോഴും നഷ്ട

പ്പെടുമ്പോൾ മാത്രം തിരിച്ചറിയുന്ന സൗഭാഗ്യം. മൂന്നേ അതറിയുന്നെങ്കിൽ മഹാഭാഗ്യം. അക്കണക്കിന് യേശു ഭാഗ്യവാനാണ്.

ബാല്യകൃത്യഹലതകൾ മാറും മുമ്പേ കൈവന്ന അമ്മ സ്ഥാനത്തെ ഹൃദയപൂർവ്വം ഏറ്റെടുത്തവൾ; ആനന്ദാതിരേകത്താൽ സ്തോത്രഗീതം പാടിവെൾ. അവളുടെ മകനാണവൻ. മക്കളുടെ വിരൽത്തുമ്പൊന്നും ഞാൻ, മുഖമൊന്നിടത്താൽ മനമുലയുനവരേ, മാതാവിന്റെ സപ്ത സന്താപങ്ങളെ ഏതുവിധം ധ്യാനിക്കണമെന്നിനിയും പറയേണ്ടതുണ്ടോ!

വ്യാകുലമാതാവ്

മറിയമെന്നാൽ- ഉണ്ണിയേശുവിന്റെ ദേവാലയ സമർപ്പണത്തിനെത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തെ ഒരു വ്യാകുലവാൾ പിളർക്കുമെന്ന് മഹാത്മാവായ ശിമയോൻ പ്രവചിക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞിനെ മാറോടടുക്കിയവൾ; ഉണ്ണിയേശുവിനെ ഹേറോദേസിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാനായി ഈജിപ്തിലേക്ക് കൈക്കൊണ്ടുമായി പലായനം ചെയ്തവൾ; പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ ദേവാലയസന്ദർശനത്തിനിടെ ബാലനായ യേശുവിനെ കാണാതാകുമ്പോൾ പിന്നിട്ട വഴിയത്രയും പിന്തിരിഞ്ഞോടിവെൾ; ഗാഗൂൽത്താമലയിലേക്കു കുരിശേന്തി നടന്ന യേശുവിനെ കണ്ടു മുട്ടുമ്പോൾ വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്ന ഹൃദയത്തോടെ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന കണ്ണുകളോടെ മകനെ പിഞ്ചെന്നവൾ; മകൻ മരണപ്പെട്ട കുരിശിൽ ചുവട്ടിൽ ആദയനീയദ്യുശ്യാം കണ്ടുനിൽക്കേണ്ടിവന്നവൾ; പിന്നീട്, മകന്റെ നിർജ്ജീവമായ ശരീരം കുരിശിൽ നിന്നിറക്കി മടിയിൽ കിടത്തി കാവലിരിക്കേണ്ടിവന്നവൾ;

ഒടുവിൽ മകന്റെ മൃതശരീരം കല്ലറയിൽ അടക്കപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാം കൈവിട്ടവളെപ്പോലെ നിർവികാരയായി നോക്കി നിൽക്കേണ്ടിവന്നവൾ. ആനന്ദഗീതം പാടിവെളിൽ നിന്നും മകന്റെ ജീവനറ്റ ശരീരം മടിയിൽ കിടത്തി ദുഃഖത്തിന്റെ സൂര്യശിലപോലെ ഉറഞ്ഞിരുന്നവളിലേക്കുള്ള മേരിയുടെ യാത്രയാണോ ബൈബിൾ? അല്ലേയല്ല. ഹർഷോന്മാദത്തിന്റെ ആനന്ദനടനമാടി കർത്താവിന്റെ ദാസി സ്വർഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും രാജ്ഞിയായി മാറിയതിന്റെ തുല്യം ചാർത്തലാണ് ബൈബിൾ! എല്ലാം

ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചവളുടെ വിജയമാണത്.

കാൽവരി, സ്നേഹത്തിന്റെ അക്കാദമി

ഒരു കൊച്ചു പൂല്ലിന്റെ തണലോ പൂവോ കിളിയോ കിളിപ്പാട്ടോ ഇല്ലാത്ത കാൽവരിക്കൂന്ന്, ലോകത്തിന്റെ ആകുലതകളെ സ്നേഹത്തിന്റെ സുവർണ്ണസ്പർശം കൊണ്ട് മായ്ക്കുന്ന മാന്ത്രികക്കുന്നായി മാറുകയായിരുന്നു.

വിശ്വാസത്തിന്റെ നീതീകരണം എന്നതാണീ സ്നേഹത്തിന്റെ അക്കാദമിയിലെ ആദ്യപാഠം. വിശ്വാസം അതാണല്ലോ എല്ലാം. ശതാബ്ദി പിന്നിട്ട അബ്രാഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം പോലെ, പ്രായമേറിയ എലിസബത്തിന്റെ വിശ്വാസം പോലെ, കൗമാരക്കാരിയായ മറിയത്തെ ഇതാ കർത്താവിന്റെ ദാസിയെന്നു പറയാൻ പ്രാപ്തയാക്കിയ വിശ്വാസം പോലെ, നീതീകരണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന വിശ്വാസം.

കാൽവരി രണ്ടു മനോഭാവങ്ങൾ നേർക്കുനേർ ഏറ്റുമുട്ടുന്ന ഇടമാണെന്ന ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പയുടെ നിരീക്ഷണം എത്രയോ പ്രസക്തം. ഒരു വശത്ത് സ്വാർത്ഥ ഭാവം. മറുവശത്ത് ആത്മദാന ഭാവം.

‘നീ നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കൂ’, ‘ഇവൻ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായ ക്രിസ്തുവാണെങ്കിൽ സ്വയം രക്ഷിക്കട്ടെ’, ‘നീ ക്രിസ്തുവല്ലേ? നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുക!’ എന്നിങ്ങനെ പ്രമാണിമാരും പടയാളികളും കുറ്റവാളികളിലൊരുവനും പറയുന്നത് ഒരേ ആശയം. സ്വയം സംരക്ഷിക്കുക, സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുക, മറ്റുള്ളവരെ കുറിച്ചല്ല അവനവനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക, അതായത് കൈവശമാക്കൽ, അധി കാരം, പ്രകടനപരത എന്നിവയെക്കുറിച്ച് മാത്രം.

എന്നാൽ “പിതാവേ, അവരോടു പൊറുക്കേണമെ” എന്നാണ് യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ. ദുഷ്ടന്മാർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. നിന്ദനത്തിന്റെ കഴുതത്തട്ടിൽ ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ട്, സ്വയംദാനത്തിന്റെ തീവ്രത വർദ്ധമാനമാക്കുന്നു. അത് മാപ്പ് നൽകലായി മാറുന്നു.

സ്നേഹത്തിന്റെ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രമാണ് കാൽവരിയുടെ മോട്ടോ. ക്ഷമിക്കുന്ന സ്നേഹത്തോടെ യേശു കാത്തിരിക്കുന്നു... കിളിയെത്തേടുന്ന കൂട് പോലെ!